

- iv. kolmanda võimalusena punktist ii ja iii saata kohtuasi tagasi Esimese Astme Kohtule uue otsuse tegemiseks vastavalt Euroopa Kohtu otsusele;
- v. igal juhul mõista Esimese Astme Kohtu ja Euroopa Kohtu menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

b. järeldades, et 1995. aasta juuni kohtumist tõendas samal ajal Roquette'i poolt kohtumise ajal koostatud märkus.

(¹) Euroopa Kohtu 7. juuni 1983. aasta otsus liidetud kohtuasjades 100/80-103/80: Musique diffusion française jt v. komisjon (EKL 1983, lk 1825).

(²) EÜT L 153, lk 1.

Väited ja peamised argumendid

ADM esitab apellatsioonkaebuses järgmised väited:

1. Esimese Astme Kohus rikkus põhjendamiskohustust, kuna
 - a. ta lükkas tagasi ADM väite, et trahvide arvutamise suuniste põhjal trahvi suurendamine ei olnud vajalik tagamaks EÜ konkurentsipoliitika elluviimist;
 - b. ta ei vastanud ADM väidetele selle kohta, et tõendid näitaksid, et mõju puuduks, kui turg oleks suurem.
2. Esimese Astme Kohus eksis, kui ta leidis, et komisjon on täitnud Pioneeri kohtuotsuse (¹) tingimused ja õigustanud kaalutlusõigust tõsta trahve üldiselt ja käesolevas juhtumis.
3. Esimese Astme Kohus rikkus trahvide arvutamisele kohaldatavaid põhimõtteid, kui ta lubas komisjonil jätta sobiva lähtekohana arvestamata asjaomase toote käibe EMP-s.
4. Esimese Astme Kohus rikkus põhimõtet, mille kohaselt peab komisjon järgima iseendale kehtestatud eeskirju,
 - a. leides, et komisjon võib tõendada mõju turule, vastamata ADM väidetele, et ei ole tõendatud asjaomast kaubaturgu;
 - b. lubades komisjonil jätta arvestamata rikkumise lõppemise kui olulise kergendava asjaolu.
5. Esimese Astme Kohus rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet, kui ta leidis, et esinevad olulised asjaolud, et eristada otseselt võrreldavas Tsinkfosfaatide juhtumis (²) määratud tunduvalt väiksemaid trahve.
6. Esimese Astme Kohus kandis tõendamiskoormise üle, nõudes ADM-ilt tõendeid selle kohta, et "ilma" kartellita oleksid hinnad olnud samad.
7. Esimese Astme Kohus rikkus EÜ artiklit 81,
 - a. kohaldades valesti õigusnorme kartellide kohta;
 - b. järeldades, et osalejate käitumine 1995. aasta juuni Anaheimi kohtumisel oli olnud konkurentsivastane.
8. Esimese Astme Kohus moonutas tõendeid,
 - a. järeldades, et ADM lahkumist kartellis ei kinnita teiste osalejate tõendid;

Archer Daniels Midland Co. 15. detsembril 2006 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 27. septembri 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas T-59/02: Archer Daniels Midland Company versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-511/06 P)

(2007/C 56/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Archer Daniels Midland Co. (esindajad: prof. Dr. C. Lenz, *solicitor* L. Martin Alegi, *solicitor* E. Batchelor ja *solicitor* M. Garcia)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, millega jäeti rahuldamata Archer Daniels Midland Company (ADM) hagi otsuse peale;
- tühistada otsuse artikkel 3 ADM puudutavas osas;
- teise võimalusena muuta otsuse artiklit 3, vähendada ADM-le määratud trahvi veel või tühistada see;
- kolmanda võimalusena saata kohtuasi tagasi Esimese Astme Kohtule uue otsuse tegemiseks vastavalt Euroopa Kohtu otsusele;

— igal juhul mõista Esimese Astme Kohtu ja Euroopa Kohtu menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et:

1. Esimese Astme Kohus kohaldas kaitseõiguse põhimõtet vääralt, kui leidis, et ADM-le anti õiglane hoiatus faktide kohta, mille alusel komisjon teda kartellikokkuleppe eestvedajana käsitles;
2. Esimese Astme Kohus rikkus olulisi menetluslikke tagatiseid, lubades komisjonil tugineda FBI ettekandele vestluse kohta ADM töötajaga kui eestvedaja rolli tõendamiseks;
3. Esimese Astme Kohus moonutas tõendeid, kui leidis, et Cerestari avaldus kinnitab ADM-i eestvedaja rolli;
4. Esimese Astme Kohus ei põhjendanud, miks lükati tagasi ADM väide selle kohta, et Cerestari suutmatus Sherpade kohtumisi positiivselt tuvastada ja neid üksikasjalikult kirjeldada muudab kehtetuks Cerestari väite, et neid koosolekuid juhtis ADM;
5. Esimese Astme Kohus leidis ekslikult, et ADM-il ei olnud õigust vaidlustada Cerestari väite tõele vastavust, kuna ta ei teinud seda haldusmenetluses;
6. Esimese Astme Kohus rikkus põhimõtet, mille kohaselt peab komisjon järgima iseendale kehtestatud eeskirju,
 - a) lubades komisjonil jätta arvestamata rikkumise lõppemise kui olulise kergendava asjaolu;
 - b) leides, et komisjon on tõendanud mõju turule, määratlemata asjaomast turgu;
7. Esimese Astme Kohus rikkus õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, kui leidis koostööteatist kohaldades, et ADM oli kartellikokkuleppe eestvedaja ja tema suhtes ei saa kohaldada koostööteatise peatükki B;
8. Esimese Astme Kohus kohaldas õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet vääralt, kui leidis, et komisjoni seisukohad haldusmenetluses ei tekitanud õiguspärast ootust, et ADM trahvi vähendatakse koostööteatise peatüki B alusel.

Armacell Enterprise GmbH 18. detsembril 2006 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies koda) 10. oktoobri 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas T-172/05: Armacell Enterprise GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-514/06 P)

(2007/C 56/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Armacell Enterprise GmbH (esindaja: *Rechtsanwalt O. Spuhler*)

Teised menetluspooled: Siseturu Ühtlustamise Amet

Hageja nõuded

Hageja palub kohtul:

- tühistada Esimese Astme Kohtu 10. oktoobri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-172/05;
- mõista Euroopa Kohtu menetlusega seotud kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt;
- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 23. veebruari 2005. aasta otsus asjas R 552/2004-1;
- mõista Esimese Astme Kohtus ning Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluses kantud kulud Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et Esimese Astme Kohtu vaidlustatud otsus põhineb nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (⁽¹⁾) artikli 8 lõike 1 punktis b ettenähtud kaubamärkide sarnasuse tingimuse vääral tõlgendamisel. Hageja väidab lisaks, et jättes uurimata kaubamärkide sarnasuse küsimuse inglise keelt kõneleva avalikkuse vaatenurgast, pani Esimese Astme Kohus toime olulise menetlusnormi rikkumise ühenduse kaubamärgi määruse artikli 63 lõike 2 tähenduses.

(⁽¹⁾) EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146.